

PKK davası avukatlarından
Hüseyin Yıldırım:

Değişik yöntemlerle imha hareketleri devam edecektir

Elazığ, Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlıkları Askeri Mahkemelerindeki tutuklu sanıkların savunmalarını üstlenen ve daha sonra vurdusına kaçmak zorunda kalan Avukat Hüseyin Yıldırım, tüm ilerici kuruluşlara ve kişilere bir duyuru yaptı. Bu duyuruda, Yıldırım, sıkıyönetim ilamından bu yana bizzat vadediği olayları anlatıyor. Arama ve vakalama-polis sorgulaması-askeri savcılık tahkikatı-sıkıyönetim mahkemeleri-ceza ve tutukevi sürecinde karsılaştığı vasa ve insanlık dışı uygulamaları tek tek ele alarak inceleyen Avukat Yıldırım kendisine yönelen tehditlerin de güpegündüz, herkesin gözü önünde döviölme ve kursunlanmaya kadar vardığını açıkladı.

PKK militanlarının vaptiği ve üç PKK önderinin ölümlüyle sonuçlanan ahlak grevlerini de ele alan avukat Yıldırım, bu gelişmeleri şöyle anlatıyor:

"Cezaevinden tahlive olduktan bir süre sonra, PKK sanıklarının "ölüm orucu"na başladıkları günlerde..." Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığına çağıldım. Sıkıyönetim vaptiğiyle

SINIF HAINLERİ...

(II)

Doğan ÖZGÜDEN

GEÇEN yazıda "sınıf hainleri"nden söz etmiştik. Sürdürelim... Türk-İş yöneticilerinin ihaneti çok gerilere uzanır. İlk kurulan sınıf sendikalarının 1947'de sıkıyönetim tarafından kapatılmasıyla meydana tıpkı bugünkü gibi boş bulan "sarı"ların resmen ABD emperyalizminin dümensuyuna girmesi, 1951'e raslar.

Uluslararası sendika hareketini bölmek ve özellikle Avrupa ülkelerindeki sınıf sendikalarını parçalayarak işbirlikçi sendikacılığı yaymak üzere CIA tarafından görevlendirilen Irwing Brown ilk kez o yıl Türkiye'de boy gösterir. "Sarı"larla yapılan bir dizi üstü kapalı görüşmeler, ertesi yıl Türk-İş'in kuruluşuyla ilk ürünü verir.

Türk-İş'in kuruluş kongresinde onur konuğu olarak konuşan Irwing Brown aynen şöyle der: "Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki demokratik milliyetçi akıma ve Kominform'a karşı mücadeleye inanmış diğer benzer hareketlerle birlikte Türkiye'de özgür bir işçi hareketi, Ortadoğu'nun bu az gelişmiş bölgesinde demokrasi ve özgürlüğün savunulması için büyük bir değerdir."

Bu köprübaşı kurulduktan sonra, ABD emperyalizmi, Uluslararası Kalkınma Ajansı (AID) kanalıyla kesenin ağzını açmış, 1969 yılına kadar Türk-İş'in genel giderleri için tam 220 bin dolar vermiş, bir o kadar doları da Türk-İş Genel Merkezi'nin inşası için göndermiştir.

Bu arada Türkiyeli işçilerin beynini ABD propagandasıyla yıkmak üzere, 1964 yılında Amerikan Haberler Servisi (USIS) Türk-İş yöneticileriyle bir anlaşma yapmış, Türk-İş'e bağlı onbinlerce işçi, öğle yemeği saatlerinde görsel propaganda tezgahından geçirilmiştir.

ABD EMPERYALİZMİNİN Türkiye işçi hareketine daha programlı ve sistematik tasallutu 1971'de başlar. 12 Mart Darbesi'nin yapıl-

Aksel ile birlikte AAFLI tarafından ABD'ye davet edilmiş, orada Paladino ve George Meany ile şahsen görüşmüştür. (AAFLI News, Nov. 1977-Jan.1978, p.5).

Türk-İş'in 1979'da yapılan kongresinde de Paladino yine sahnededir. Bu kongrede Türk-İş Genel Başkanlığı'na İbrahim Denizcier getirilmiştir. Denizcier'in de, Tek-Gıda-İş Genel Başkanı iken, AAFLI temsilcisi Maida Kemp ile içli dışlı ilişkide olduğu yine AAFLI yayımlarıyla sabittir. (AAFLI News, May 1978, p.1).

Türk-İş'in geçen yıl yapılan Genel Kurul'unda kilit noktaları, hep bu AAFLI tezgahından geççenler doldurmuştur. Örneğin yeni genel başkan Şevket Yılmaz, daha 1963 yılında "International Visitors Program" çerçevesinde ABD'de üç ay ağırlanmış, daha sonra Türk-İş Genel Başkan Vekili olarak AAFLI ile sürekli ilişki içinde bulunmuştur. Türk-İş'in Yüksek Hakem Kurulu'ndaki temsilcilerinden Emin Kul 1967'de üç ay, 1971'de bir buçuk ay olmak üzere iki kez ABD'de tezgahından geçirilerek ABD sendikacılığına kul edilmiştir.

1978 yılına kadar Türk-İş ve bağlı sendikalarından ABD'ye götürülerek "biçimlendirilen"lerin sayısı 545'tir.

İŞTE Evren Cuntası, faşizmi kurumlaştırma sürecinde, sosyal plandaki manevraları için böylesi bir "sınıf hainleri" çetesine dayanmaktadır. Bunlardan Şide'ye bakanlık koltuğu bile verilmiştir.

Sorulabilir: Son derece karmaşık uluslararası ilişkilerin geliştiği, örneğin Evren'in bile farklı çizgilerdeki üç sosyalist ülke tarafından görkemli bir biçimde ağırlandığı bir dönemde, ABD sendikacılığıyla ilişkili olmak "sınıf hainliği" sayılabilir mi?

Kuşkusuz, özellikle Türkiye'nin baş çelişkinin halklarımızla em-

siire sonra PKK sanıklarının "ölüm orucu"na başladıkları günlerde..." Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığına çağırıldım. Sıkıyönetim yetkilileriyle yaptığım görüşmede, ölüm orucuna başlamış PKK'lıları avukatları olmam nedeniyle ikna edip vazgeçirmem isteniyordu. Bir parti olarak karar aldıklarını, bu kararı etkilemeye hakkım ve yetkim olmadığını söyledim. Bunu önlemenin tek çaresi ölüm orucuna neden olan uygulamaların kaldırılmasını ve kendilerine inandırıcı teminat verilmesini söyledim. Ve cezaevine gidip bu grevde olanların sağlık durumları hakkında ailelerine bilgi vermem gerektiğini, cezaevine giderken de kolordunun bana güvence vermesi gerektiğini önerdim. Önerim kabul edildi. Cezaevine telefon edeceklerini söylediler.

Bes avukat arkadaşısıyla birlikte Askeri cezaevine gittim. Kudurmuş gibi bana saldırdılar. Sen yine mi başladın dediler. Ali Osman Teğmen Kolorduya telefon etti. Yumuşmuş bir halde ölüm orucundan vazgeçirmem koşuluyla görüşebileceğimi söyledi. Sarıllı görüşme taleplerini red edip cezaevinden ayrıldım.

Esasen ölüm orucuna başladığından beri avukat ve zivaretcî görüşme-

ABD EMPERYALİZMİNİN Türkiye işçi hareketine daha programlı ve sistematik tasallutu 1971'de başlar. 12 Mart Darbesi'nin yapıldığı günlerde, Morris Paladino adında bir Amerikalı sürekli Türk-İş Genel Merkezi'nin merdivenlerini aşındırmaktadır. Bu, ABD merkezi sendika örgütü AFL-CIO'nun AID ile ortaklaşa kurduğu Asya-Afrika Özgür Çalışma Enstitüsü (AAFLI)'nin yürütme kurulu başkanıdır.

Eski bir CIA görevlisinin açıkladığına göre, "AAFLI, AID tarafından finanse edilen CIA kontrolündeki bir çalışma merkezidir. Yıllarca AAFLI'nin başkanlığını sürdüren George Meany ise, CIA'nın uluslararası işçi hareketine yönelik operasyonlarında kullandığı başlıca CIA işbirlikçisidir." (Philip Agee, *Inside the Company: CIA Diary*, Penguin Books, England, 1975). Meany'nin yerini, daha sonra, bugünkü AFL-CIO Başkanı Lane Kirkland alacaktır.

AAFLI'nin Yürütme Kurulu Başkanı Paladino da, aynı kaynağa göre, Amerikalılararası Bölgesel Çalışma Örgütü (ORIT)'i kontrol altında tutan başlıca CIA ajanıdır.

AAFLI'nin Türkiye'ye gönderdiği ilk Ülke Program Müdürü ise, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın eski çalışma ataşelerinden Emanuel Boggs'tur. Agee, kitabında, bu kişiyi "yüksek düzeyde karanlık bir CIA elemanı" olarak nitelendirmektedir. Boggs, aynı zamanda, CIA denetimindeki Front Royal Institute'un sabık müdürüdür. Şili Darbesi öncesi o ülkede bulunmuş, darbeyi hazırlayan provokasyonlar onun başının altından çıkmıştır. Boggs'tan sonra Türkiye'de aynı göreve getirilen Tom Miller ise, daha önce Vietnam ve Güney Kore'de işçi hareketini "bölmüş" ve "yönetmiş" uzman takımındandır.

PALADİNO, ilk kez 23-27 Mayıs 1972'de İzmir'de düzenlenen ve

görkemli bir biçimde ağırlanabildiği bir dönemde, ABD sendikacılığıyla ilişkili olmak "sınıf hainliği" sayılabilir mi?

Kuşkusuz, özellikle Türkiye'nin baş çelişkisinin halklarımızla emperyalizm ve faşizm arasında olduğu böyle bir dönemde, çok yönlü ilişkiler geliştirmek, Türkiye demokrasi güçleri açısından önemli bir güç ve alan kazanımıdır. Örneğin, 12 Eylül Darbesi'nden sonra farklı ideolojik çizgilerdeki uluslararası sendikal örgütlerin hepsinin DİSK'le dayanışmayı dile getirmiş olmaları, bunu sağlayanlar açısından önemli bir başarıdır. Üstelik, ABD işçi sınıfı, dünya işçi sınıfının önemli bir kesimidir. Ve yine kuşkusuz, ABD'de demokrasiden ve barıştan yana sendikacılar da vardır.

Ama, uluslararası ilişkilerde ödün verilmemesi gereken bir kriter vardır: İlişkilerin demokrasi ve barış platformu üzerinde karşılıklı saygı, eşitlik ve iç işlere karışmama ilkesine dayalı olarak kurulması... Bu kriter, ister ABD ile ve Avrupa ile olsun, ister sosyalist ülkelerle olsun, uluslararası ilişkilerde ödün verilemeyecek bir kriterdir.

Türk-İş'in yukarıda anlatılan ilişkisi ise, "dolar" karşılığı teslimiyet ilişkisidir. Bu ilişkidir ki, örneğin son kongrede, Kaya Özdemir'i, Samsun'daki Türk-İş Eğitim Kompleksi'ni finanse ettiği için, AAFLI'yi, kanlı CIA'nın bu işçi tulumuna gizlenmiş fesat ocağını, "özgür sendikacılığın kurumu" diye göklere çıkartmaya zorlamaktadır.

Buraya kadar, işin uluslararası yanı...

TÜRK-İŞ yöneticileri, geçen ay asgari ücret tesbitindeki teslimiyetleriyle de, sınıfsal ihanetlerini somut bir biçimde belgelemişlerdir. Dört kişilik bir emekçi ailesinin geçinebilmesi için ayda asgari 50-60 bin lira gereken bir dönemde, asgari ücretin ayda net 7 bin lira'dan 10 bin lira'ya çıkartılmasına kabul oyu vererek bunu bir "zafer" gibi ilan

...sarı bürümde...
cezaevinden ayrıldım.

Esasen ölüm orucuna başladığından beri avukat ve ziyaretçi görüşmeleri tamamen yasaklanmıştı ve cezaevinde olup bitenlerden haber almak mümkün değildi. (...)

Sonraki günlerde PKK ana grubundan birkaç sanığın getirildiği duruşmalara katıldım. Söz alarak hukukla bağdasmayan uygulamaları ayrıca dile getirdim. Duruşma hakiminin taraflılıkla bağdasmayan çabaları içerisinde olduğunu vurguladım. Duruşma Hakimî Emrullah Kaya bevanımı zapta geçmediği gibi benim PKK duruşmalarına giremeyeceğimi açıkladı. Aramızda sert tartışmalar çıkınca duruşmaya varım saat ara verdi ve duruşma salonundan ayrıldı.

(...) Aynı gün PKK duruşmaları hakimi, Kıdemli hakim binbaşı Emrullah Kaya imzasıyla Adalet Bakanlığına, Barolar Birliğine ve bağlı bulunduğu Elazığ Barosu'na resmi bir vazi vazılarak, PKK duruşmalarına girme hakkının alınması ile birlikte, Baroca ayrıca soruşturma açılması "meslekten men" kararı verilmesi ve bu kararın ivedi olarak mahkemeye bildirilmesi buyruluyordu.

Gerçekten de tutuklanma sırasından saygıyla karşılanacak bir çaba harcayan Elazığ Barosu bu kez usule ve mevcut yasalara aykırı olarak benim PKK duruşmalarına giremeyeceğime dair karar almıştı. Bu karar nedeniyle Baroya başvurduğumda, Milli İstihbarat Teşkilatı'nın devamlı olarak böyle bir karar alınması için kendilerini tehdit ettiklerini, korktuklarından Baro Başkanının haberi olmadan yönetimden dört kişilik bir imza ile bu kararı vermek zorunda olduklarını bana açıkladılar. Ancak bu kararın en kısa zamanda iptalinin mümkün olduğunu söylediler. Ben bu kararı iptal ettirmeye uğraşırken bu kez polis saldırıları başladı. Tekrar üç ay gözaltına alındım, işkenceye tabi tutuldum. So-

ketini "bölmüş" ve "yönetmiş" uzman takımındadır.

PALADİNO, ilk kez 23-27 Mayıs 1972'de İzmir'de düzenlenen Türk-İş ile ona bağlı sendikalardan 44 sendikacının katıldığı bir seminerde açıkça sahneye çıkmıştır. Türk-İş adına Genel Başkan Seyfi Demirsoy, Genel Sekreter Halil Tunç, Eğitim Sekreteri Kaya Özdemir ve Eğitim Müdürü Ferit Azkara'nın da katıldığı bu seminerde, Paladino, bir yıl önceki ziyaretini anımsatarak aynen şöyle demektedir: "Terörist faaliyetler olduğu ve sıkıyönetim ilan edildiği bir sırada ben Ankara'daydım ve bellibaşlı Türk-İş yöneticileriyle hemen her gün temas halindeydim." (AAFLI News, June-July, 1971, p.4)

Tıpkı, 7 Kasım Referandumu'ndan birkaç hafta önce CIA Başkanıyla birlikte Türkiye'de bulunduğu ve Türk-İş yöneticileriyle teması olduğu gibi... (Demokrat Türkiye, Aralık 1982).

Bu ilk show'dan sonra Türk-İş-AAFLI ilişkilerinin gizlisi kapaklısı kalmamış, ilişkiler başka alanlarda da dalbudak salmıştır.

Önce ülke çapında "sendikal eğitim" faaliyeti yürütmek üzere bir AAFLI-Türk-İş Araştırma ve Eğitim Merkezi kurulmuş, 20 Ağustos 1975'te de, yine AAFLI'nin işbirliğiyle, kurucuları arasında şimdiki Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide, Türk-İş Saymanı Ömer Ergün ve Ethem Ezgü'nün de bulunduğu Tüketim Kooperatifleri Federasyonu (TUKOBİRLİK) faaliyete geçirilmiştir.

Bu arada, Türk-İş Eğitim Sekreteri Kaya Özdemir, konfederasyonun Araştırma ve Uluslararası İlişkiler Dairesi Müdürü Şanar Tayşi ile birlikte aynı yıl AAFLI tarafından ABD'ye götürülmüştür.

Agee'nin 1975'te yayımlanan kitabında CIA ajanı olduğu açıklandığı halde, Paladino, 1976'da yapılan Türk-İş Kongresi'ne onur konugu olarak çağırılmış ve Halil Tunç'un yanbaşında kendisine konuşma hakkı verilmiştir. Bu kongrenin hemen ardından Halil Tunç, Kutay

kak ortasında döviydüm, üzerime kurşun sıkıldı. Bürom ve vattığım otel polis tarafından ablukaya alındı. Yoğun gözetim altında tutuldum.

Diğer taraftan Cezaevinde PKK tarafından baslatılan ölüm orucunun tepkileri halk arasında yayılıyordu. Cuntaçları Eylül ayı içinde ölüm orucunda olan PKK Merkez Komite üyelerinden Mehmet Hayri Durmuş, Kemal Pir ve Parti üyesi Akif Yılmaz'ı işkencede öldürdüler. Cenazeleri lehimlenmiş ve mühürlenmiş bir halde

tabutları açılmamak şartıyla kısa aralıklarla ailelerine teslim edildi. Koma halindeki 40 kişilik PKK grubu Askeri hastaneye kaldırıldı. Bu olay halkın büyük tepkisine yol açtı. Cuntanın bütün engellemelerine rağmen binlerce kişi cenaze törenlerine katıldılar. Ziyaretçiler Cezaevi önünde ölümlü göze alarak askerlerin gırtlığına yapışıyorlardı.

Doğacak tepkiyi nazara alan Cunta, askeri hastanede koma halinde vatan tutukluların ailelerini de vanlarına a-

Dört kişilik bir emekli ailesinin geçinebilmesi için ayda asgari 50-60 bin lira gereken bir dönemde, asgari ücretin ayda net 7 bin lira'dan 10 bin lira'ya çıkartılmasına kabul oyu vererek bunu bir "zafer" gibi ilan eden Türk-İş temsilcileri kimi kandırmaktadır?

Sermayenin sözcüsü Tercüman bile bu yüzsüzlük karşısında, 10 bin lira net asgari ücrete kabul oyu veren beş Türk-İş temsilcisinin aylık gelirlerini açıklamak zorunluluğunu duymuştur. Başta Kaya Özdemir olmak üzere her biri 60-70 bin lira net aylık almaktadır. Bu hesaba, ikramiye veya ek ödenek adı altında cebe indirilenler dahil değildir.

Tüm bu marifetlerinden sonra, Türk-İş yöneticileri, artık ağızlarıyla kuş tutsalar, alınlarına bir balgam gibi yapışan bu ihanet zilletinden kendilerini ömürboyu kurtaramazlar.

Bir nokta daha...

Tüm bunlar, DİSK'in legal planda tasfiye edilmesi halinde işçi sınıfı militanlarının, sendikal mücadele için başka legal olanak yoksa, Türk-İş'e bağlı sendikalarda çalışmayı reddetmesine neden midir? Tabii ki hayır... Ama bir koşulla: İflah olmaz burjuva kuyrukçuluğunu, kemalizm kuyrukçuluğunu, ordu kuyrukçuluğunu sendikal plana da musallat etmeden... Sınıf hainlerine DİSK kadrolarını peşkeş çekmeden... Bu "işçi aristokrasisi"nin gerçek yüzünü teşhir etmeyi bir an bile ihmal etmeden... Türk-İş'in eski tabanını da bu sınıf hainlerine karşı mücadeleye hazırlama görevini unutmadan...

Ve de daha önemlisi, DİSK'in adını, ilkelerini, onurlu mücadelesini sürekli canlı tutarak... Zindanlardaki DİSK yöneticilerinin özgürlüğü ve sendikal haklarına yeniden kavuşmaları için evrensel mücadeleyi daha da güçlendirerek... İleride Türkiye'de tek ve birleşik sendika hareketine DİSK'in damgasını vurması hedefini daima göz önünde tutarak...

Aksi, sınıfsal ihanete ortaklıktır.

larak hastanede tutuklularla pazarlığa giriştiler. Günlerce Kurmay Albaylarla süren pazarlıklar sonucu işkence cezaevi yönetiminin değiştirileceği, cezaevinde işkencenin kaldırılacağı ve bir görüntüden ibaret olan ziyaretçi, tutuklular için bir işkence haline dönüşen görüşlerin düzeltileceği ve tutukluların sağlık durumlarıyla yakından ilgilenileceğini vaattiler. Kabul edilen şartlarla ölüm orucundan vazgeçmişti. Ancak ölüm orucuna rağmen işkencede kol ve bacakları

kırılmış bir halde ağır hasta olarak Askeri Hastanede bulunan PKK mensupları için hayati tehlikenin devam ettiği söyleniyordu. Olaylar karşısında halkın tepkisi düşünülerek alınan bu tedbirlerin geçici olduğu açıktr. Değişik yöntemlerle imha hareketine devam edecekleri de bilinen bir gerçektir.

Kesin olarak öldürüleceğimi, bana hareket imkanı vermiyeceklerini anlattığım için 11 Ekim 1982 günü yurtdışına kaçmak zorunda bırakıldım."